Lietas Nr. C37096916
Lietas arhīva Nr. C-0969-16/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Tukumā, 2016.gada 28.novembrī

Tukuma rajona tiesa
tiesnese K.Vanaga
rakstveida procesā izskatīja civillietu, /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.
Tiesa

konstatēja

2016.gada 6.septembrī /pers. A/ (turpmāk tekstā prasītāja) cēla Tukuma rajona tiesā prasību pret /pers. B/ (turpmāk tekstā atbildētājs) par uzturlīdzekļu piedziņu nepilngadīgās /pers. C/ uzturam 175 *euro* apmērā ik mēnesi.

Prasītāja norāda, ka puses ir reģistrējušas laulību, bet laulība ir izirusi. Atbildētājs no ģimenes ir aizgājis, viņam ir citas attiecības. Pusēm ir kopīga meita. Norāda, ka atbildētājs strādāja Igaunijā un katru mēnesi bērna uzturam maksāja 200 *euro*, kā arī sūtīja naudu ģimenes uzturam. 2016.gada 31.augustā, atbildētājs ieradās pie prasītājas un paziņoja, ka uzturlīdzekļus ar septembra mēnesi vairs nemaksās, jo ir aizgājis no darba. Atbildētājs paskaidroja, ka maksās uzturlīdzekļus, tad, kad viņam būs līdzekļi.

Prasītāja norāda, ka strādā kā pašnodarbināta persona apbedīšanas birojā "/nosaukums/". Prasītājai ir medicīniskā izglītība, bet sliktā veselības stāvokļa dēļ, nespēj strādāt citu darbu. Darba ienākumi mēnesī ir mazāki par minimālo algu. Prasītājas apgādībā citu bērnu nav. Meitai ir 7 gadi, šogad meita uzsāka mācības /nosaukums/. Norāda, ka meitai ir nepieciešami lielāki līdzekļi uzturam nekā valsts noteiktajā apmērā, par ko atbildētājs ir informēts. Meita slimo ar epilepsiju un iedzimtu sirds kaiti, kā arī ar tuvredzību, kādēļ nepieciešama nepārtraukta medicīniska uzraudzība, brilles. Meitai ir nestabila imūnsistēma, nepieciešama specializēta pārtika, vitamīni.

Prasītāja ar meitu dzīvo labiekārtotā 1 istabas dzīvoklī. Dzīvokļa izdevumi mēnesī ziemā ir 350 *euro*, vasarā 200 *euro*. Izdevumi par zālēm meitai ir vairāk kā 100 *euro*. Paskaidro, ka bērnam mēnesī nepieciešami ne mazāk kā 300 *euro*, no kuriem atbildētājam būtu jāmaksā vairāk kā valsts noteiktajā minimālajā apmērā. Prasītāja sava veselības stāvokļa dēļ, lielākus ieņēmumus nespēj nopelnīt. Norāda, ka ir nepieciešams, lai atbildētājs piedalās bērna apgādībā, maksā uzturlīdzekļus regulāri. Prasītāja apmierināsies arī ar to, ja atbildētājs maksās vismaz valsts noteikto minimumu, ko noteikusi valsts atkarībā no bērna vecuma.

Bērnam ir nepieciešami līdzekļi uzturam, apģērbam, mājoklim, izdevumiem par higiēnas precēm, medikamentiem, izglītojošiem līdzekļiem un citu nepieciešamo bērna augšanai un attīstībai.

Pamatojoties uz Civillikuma 179.pantu, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus meitas uzturam 175 *euro* apmērā ik mēnesi, bet ne mazāk par valsts noteikto uzturlīdzekļu minimumu mēnesī, no prasības iesniegšanas dienas līdz bērna pilngadībai. Lūdz noteikt, ka spiedums izpildāms nekavējoties. Pieņemt pagaidu lēmumu par uzturlīdzekļu piedziņu.

2016.gada 6.oktobrī Tukuma rajona tiesas oficiālajā elektroniskajā pastā saņemts paskaidrojums no atbildētāja, kurā atbildētājs norāda, ka neatsakās maksāt uzturlīdzekļus prasītājai savas meitas labā. Norāda, ka pašreiz nav darba, bet tiklīdz sāks strādāt, turpinās maksāt uzturlīdzekļus 175 *euro* apmērā.

2016.gada 26.oktobrī Tukuma rajona tiesā saņemts atbildētāja paskaidrojums, kurā atbildētājs norāda, ka prasību atzīst daļēji, 111 *euro* apmērā. Atbildētājs paskaidro, ka laulības dzīves sākumā, kopā ar prasītāju, ņēma patēriņa kredītus dažādās bankās. Pēc prasītājas ierosinājuma iegādājās īpašumu Tukumā. Atbildētājs tajā laikā strādāja uzņēmumā, kur varēja nopelnīt labu algu, kamēr prasītāja faktiski strādāja par minimālo algu. Sakarā ar finanšu krīzi, arī atbildētāja uzņēmumā samazinājās pasūtījumi, krasi samazinājās atbildētāja ienākumi. Visi kredīti atbildētājam bija jāmaksā vienam. Latvijā darba nebija, atbildētājs darba meklējumos devās uz ārzemēm, kur Igaunijā atrada darbu. Paskaidro, ka pēc labākās sirdsapziņas ir sniedzis uzturlīdzekļus bērnam un arī prasītājai. Atbildētājs norāda, ka ir strādājis bez brīvdienām, mēnešiem ilgi. Prasītāja nav vēlējusies strādāt algotu darbu, aizbildinoties ar bērna veselības problēmām, kas netraucēja pēc laika bērnu ievietot pirmsskolas bērnu audzināšanās iestādē. Arī pēc tam prasītāja darbu nemeklēja un pārtika no atbildētāja atsūtītajiem naudas līdzekļiem. Norāda, ka prasītājai ir paskaidrojis, ka pašreizējā darba vietā Igaunijā nav pasūtījumu, līdz ar to, atbildētājs nesastāv darba attiecībās. Atbildētājs apzinās, ka pušu laulība ir izirusi. Atbildētājs neatsakās maksāt bērnam uzturlīdzekļus, bet šobrīd nespēj vairāk maksāt, kā valstī noteikto minimumu.

2016.gada 10.novembrī Tukuma rajona tiesā saņemta prasītājas atsauksmes uz atbildētāja paskaidrojumiem. Prasītāja norāda, ka 2016.gada 26.oktobra paskaidrojumā atbildētājs paudis vairākas nepatiesas ziņas, kurās prasītāju apmelo. Paskaidro, ka ir strādājusi visu laiku. No 2001.gada līdz 2011.gada martam prasītāja strādāja Nacionālās rehabilitācijas centrā "Vaivari", viņas ienākumi bija daudz lielāki kā atbildētājam. 2009.gada maija mēnesī, prasītājai, lielās darba slodzes dēļ, radās problēmas ar grūtniecību, prasītāja bija spriesta ārstēties slimnīcā, līdz 2009.gada 15.jūlijā piedzima Undīne. Pēc tam prasītāja līdz 2011.gada 28.martam bija bērna kopšanas atvaļinājumā, bet atbildētājs strādāja, bērns bija reģistrēts viņa apgādībā. Laiks, kad prasītāja nevarēja strādāt, sakrita ar finansiālo krīzi valstī. Prasītāja vairs nespēja segt paņemtos kredītus. Tika realizēts dzīvoklis un automašīna. Puses izlēma, ka atbildētājs meklēs labāk atalgotu darbu ārzemēs. Prasītāja sarunāja atbildētājam darbu Īrijā pie viņas brāļa. Vēlāk atbildētājam radās vēl labākas darba iespējas Igaunijā, uz kurieni atbildētājs pārcēlās. Prasītāja no 2013.gada 6.novembra kā pašnodarbināta persona strādā SIA "/nosaukums/" par ģērbēju. Citu darbu prasītāja nespēj strādāt, savas sliktās veselības stāvokļa dēļ. Prasītāja norāda, ka iesniedzot prasību, cerēja uz atbildētāja godaprātu, jo atbildētājs zina par pušu kopīgā bērna veselības stāvokli. Uzskata, ka to, ka atbildētājs piekrīt prasītajam uzturlīdzekļu daudzumam, pierāda viņa 2016.gada 6.oktobra iesniegums tiesai un tas, ka 2016.gada 4.novembrī atbildētājs ir ieskaitījis prasītājas bankas kontā 175 *euro*. Norāda, ka pieprasīto uzturlīdzekļu apmēru atbildētājs spēj samaksāt. Papildus pievieno lietas materiāliem pierādījumus par bērna izdevumiem. Norāda, ka 2016.gada oktobrī bērnam ir nopirkta siltā jaka par 38 *euro*, ādas zābaki par 25 *euro*, 2 gab. siltie legingi, kopā 15 *euro*, 2 gab. džemperi, kopā 14 *euro*. Pavisam gadā bērna apģērbam, tajā skatā gultas veļai, tiek tērēti 600 *euro*, kas mēnesī, atkarībā no sezonas ir 50 *euro*. Higiēnas precēm

mēnesī vidēji tiek tērēti 10 *euro*, skolas piederumiem tiek tērēti 10 *euro* mēnesī. Norāda, ka izdevumi pārtikai 2016.gada septembrī bija 299,51 *euro*, no kā ½ 149,75 *euro* ir bērna daļa. Par dzīvokli vidēji mēnesī ir jāmaksā 209,96 *euro*, no kā ½ ir 104,98 *euro*. Prasītāja norāda, ka nevar pievienot pierādījumus par dzīvokļa īri 100 *euro* apmērā, bet par šiem izdevumiem atbildētājs zina. Kopējie medicīnas izdevumi mēnesī vidēji ir 141 *euro*, no kā bērnam izdevumi ir ½ apmērā. Medikamenti nepieciešami imūnsistēmas stabilizācijai, miega traucējumiem, mugurkaula deformācijas sāpju novēršanai, ēšanas traucējumu novēršanai, tuvredzībai. Prasītāja uzskata, ka prasība ir pamatota, kā arī atbildētājs ir atzinis uzturlīdzekļu nepieciešamību un pierādījis savu spēju tos maksāt.

Ņemot vērā to, ka lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem paziņots 2016.gada 2.novembrī.

Tiesa atzīst, ka par lietas izskatīšanu procesa dalībniekiem paziņots atbilstoši likuma prasībām.

Tiesa, pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civillikuma 177.pants nosaka, ka līdz pilngadības sasniegšanai bērns ir vecāku aizgādībā.

Aizgādība ir vecāku tiesības un pienākums rūpēties par bērnu un viņa mantu un pārstāvēt bērnu viņa personiskajās un mantiskajās attiecībās.

Rūpes par bērnu nozīmē viņa aprūpi, uzraudzību un tiesības noteikt viņa dzīvesvietu.

Bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmo daļu, bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte.

Atbilstoši Civillikuma 179.pantam, vecāku pienākums ir samērā ar viņu mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Pienākums gādāt par bērnu uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

No dzimšanas apliecības /apliecības numurs/ kopijas redzams, ka /pers. C/ ir prasītājas un atbildētāja meita (lietas 7.lapa).

Ar izdrukām no Personu datu pārlūka pierādīts, ka /pers. C/ dzīvo kopā ar prasītāju (lietas 16.-17.lapa).

Ņemot vērā minēto, tiesai nav pamata apšaubīt, ka prasītāja īsteno bērna ikdienas aprūpi. Atbildētājs iebildumus tiesai nav izteicis.

Minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto iztikas minimumu un bērna vecumu.

2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumu Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.pants nosaka, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: 2.1. katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas; 2.2. katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar 2015.gada 24.novembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.656 „Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" no 2016. gada 1.janvāra Ministru kabineta noteiktais minimālās mēneša darba algas apmērs ir 370 *euro*.

No bērna dzimšanas apliecības konstatējams, ka prasītājas un atbildētāja meitai tiesas lietas izskatīšanas laikā ir 7 gadi, līdz ar to minimālais uzturlīdzekļu apmērs bērnam nedrīkstētu būt zemāks par 30% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, kas uz lietas izskatīšanas brīdi atbilst 111 *euro*.

Prasītāja tiesā lūdz piedzīt uzturlīdzekļus 175 *euro* apmērā ik mēnesi, kas pārsniedz valsts noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru.

Ar tiesas spriedumu piedzenamo uzturlīdzekļu apmēra noteikšanai, lietā ir jānoskaidro, kāda ir bērna uzturam nepieciešamā summa, jāizvērtē katra vecāka mantas stāvoklis un spēja tādu summu segt, jāsadala nepieciešamā uzturlīdzekļu summa proporcionāli katra vecāka mantiskajam stāvoklim. (*sk. Senāta 2013. gada 8. februāra spriedumu lietā Nr. SKC-991/2013, Senāta 2012. gada 28. septembra spriedumu lietā Nr. SKC-1068/2012, 2012. gada 28. septembra spriedumu lietā Nr. SKC- 1024/2012, 2012. gada 25. oktobra spriedumu lietā Nr. SKC-1391/2012*). Augstākā tiesa ir arī atzinusi, ka Civillikuma 179.panta pirmās daļas piemērošana ir saistāma ne vien ar apstākļiem par vecāku spējām veikt savu pienākumu bērna uzturēšanā, bet arī ar bērnam nepieciešamo izdevumu apmēru, kas mainās, mainoties bērna vecumam (*sk. Senāta 2013. gada 20. augusta spriedumu lietā Nr. SKC-1852/2013*).

Prasītāja lietas materiāliem pievienojusi pirkumus apliecinošus maksājumu čekus (lietas 41.–43. lapa) par dažādu bērna un pārtikas preču iegādi.

No iesniegtajiem čekiem un paskaidrojumos norādītā, tiesa secina, ka bērna uzturam ik mēnesi nepieciešami sekojoši izdevumi; pārtikai – 149,75 *euro*, higiēnas precēm (zobu pasta, šampūns, dušas želeja, veļas pulveris u.c.) - 10 *euro*, apģērbam un gultas veļai – 50 *euro*, skolai – 10 *euro*. Izdevumi par dzīvokli – bērna ikmēneša daļa ir 104,98 *euro* (209,96 : 2 = 104,98), dzīvokļa īre bērna daļa 50 *euro* mēnesī (100 *euro* mēnesī : 2= 50 *euro* mēnesī), medicīnas izdevumi 70,50 *euro*. Kopā 445,23 *euro*.

Novērtējot prasītājas iesniegtos pierādījumus, tiesa atzīst, ka septiņus gadus veca bērna uzturēšanai katru mēnesi varētu tikt tērēti līdzekļi vidēji 445,23 *euro* apmērā. Kā jau minēts katram no vecākiem ir jānodrošina bērna uzturam Ministru kabineta noteikumos paredzētais minimālais uzturlīdzekļu apmērs, proti 111 *euro* katram, kopā 222 *euro*.

Tiesa nosakot no atbildētāja piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru norāda, ka atbilstoši Civillikuma 179. pantam, uzturlīdzekļu apmēram jābūt samērotam ar vecāku mantas stāvokli un spējām tos nodrošināt.

Prasītājas mantisko stāvokli raksturo šādi rakstveida pierādījumi: Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras izziņa Nr.16/2106594, no kuras redzams, ka prasītāja saņem ģimenes valsts pabalstu 11,38 *euro* apmērā ik mēnesi (lietas 48.lapa). Prasītāja prasības pieteikumā norādījusi, ka strādā SIA "/nosaukums/" par ģērbēju un viņas vidējie mēneša ienākumi ir mazāki par valstī noteikto minimālo algu. No Tiesu informācijas sistēmas redzams, ka prasītājai nav reģistrētas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu, nav reģistrētas automašīnas.

Atbildētāja mantisko stāvokli raksturo šādi rakstveida pierādījumi: VSAA izziņa Nr.16/2106614, no kuras redzams, ka atbildētājam pieprasītajā periodā valsts sociālās apdrošināšanas iemaksas Latvijas Republikā nav reģistrētas (lietas 49.lapa). No Tiesu informācijas sistēmas redzams, ka atbildētājam nav reģistrētas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu, nav reģistrēta automašīna. Lietas materiāliem prasītāja pievienojusi konta pārskatu, no kuras redzams, ka atbildētājs no 2016.gada janvāra līdz 2016.gada maijam regulāri prasītājai pārskaitījis naudas līdzekļus, vidēji 700 *euro* mēnesī (lietas 37.-39.lapa). 2016.gada 4.novembrī atbildētājs pārskaitījis prasītājai 175 *euro*, kā maksājuma mērķi norādot – alimenti. Citi pierādījumi par atbildētāja mantisko stāvokli lietā nav iegūti.

No iepriekš minētā, tiesas secina, ka atbildētajam ir patstāvīgi ienākumi, kuri nav deklarēti Latvijas Republikā. Ievērojot apstākli, ka atbildētājs labprātīgi pārskaitījis uzturlīdzekļus 175 *euro* apmērā, tiesas secina, ka atbildētāja materiālais stāvoklis ir būtiski labāks kā prasītājai. Atbildētājs, veicot

pārskaitījumu 175 *euro* apmērā uz prasītājas kontu, atzinis, ka viņš var sniegt uzturlīdzekļus prasītājas pieprasītajā apmērā. Ņemot vērā, ka lietā nav ziņas par atbildētāja ienākumiem no 2016.gada septembra, kad celta prasība līdz novembrim, tiesa atzīst, ka uzturlīdzekļi 175 *euro* apmērā piedzenami no tiesas sprieduma taisīšanas dienas.

Novērtējusi lietas materiālus kopumā, kā arī ņemot vērā atbildētāja pienākumu piedalīties bērna uzturēšanā, tiesa atzīst, ka atbilstoši lietā pierādītajam atbildētāja mantas stāvoklim un bērna ikmēneša nepieciešamo līdzekļu apmēram, no atbildētāja prasītājas labā ik mēnesi meitas /pers. C/ uzturam ir piedzenami 175 *euro* no sprieduma taisīšanas dienas.

Tiesa atzīst, ka bērna interesēs ir noteikt piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru procentuāli, atbilstoši bērna vecumam, jo mainoties valstī noteiktās minimālās darba algas apmēram, automātiski izmainās piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs.

Tādējādi no atbildētāja prasītājas labā meitas /pers. C/ uzturēšanai ik mēnesi ir piedzenami 175 *euro*, bet ne mazāk kā Ministru kabineta noteikumos noteiktajā minimālajā 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar 2016.gada 28.oktobra Tukuma rajona tiesas lēmumu no atbildētāja piedzīti pagaidu uzturlīdzekļi bērna uzturam no 2016.gada 6.septembra līdz galīgā nolēmuma taisīšanai lietā. Ar sprieduma pasludināšanas dienu ir pārtraucama minētā lēmuma izpilde.

Tā kā Civillikuma 198.panta 4.punkts nosaka, ka aizgādība izbeidzas, kad bērns sasniedzis pilngadību, tad tiesa atzīst, ka uzturlīdzekļi no atbildētāja par labu prasītājai ir piedzenami līdz /pers. C/ pilngadībai.

Civilprocesa likuma 203. panta ceturtā daļa nosaka, ja pēc tam, kad likumīgā spēkā stājies spriedums, ar kuru no atbildētāja piespriesti uzturlīdzekļi, mainās apstākļi, kas ietekmē maksājumu apmēra vai ilguma noteikšanu, katra puse ir tiesīga, iesniedzot jaunu prasību, prasīt maksājumu apmēra vai termiņa grozīšanu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Savukārt, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots (Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punkts), piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 1.punktu, prasības summa prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu ir maksājumu kopsumma par vienu gadu. Konkrētajā gadījumā tas atbilst 2100 *euro,* no kuriem atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktam aprēķināma valsts nodeva 15 procenti no prasības summas, bet ne mazāk par 71,14 *euro*. Attiecīgi 2100x15%=315. Bez tam, kā izriet no lietai pievienotās pavēstu izdrukas, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi veido 10,47 *euro*.

Tādējādi no atbildētāja par labu valstij piedzenama valsts nodeva 315 *euro* apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 10,47 *euro*.

Tiesa, ņemot vērā to, ka no atbildētāja tiek piedzīti uzturlīdzekļi bērna uzturam, kā arī to, ka atbildētājs labprātīgi sniedz uzturlīdzekļus savas meitas uzturam, atbrīvo atbildētāju no tiesas izdevumu piedziņas valsts ienākumos.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civillikuma 177., 179.pantu, Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 42.panta pirmo daļu, 43.panta pirmās daļas 3.punktu, 43.panta ceturto daļu, 93.panta pirmo daļu, 190., 193., tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus meitas /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam no 2016.gada 28.novembra 175 *euro* (simts septiņdesmit pieci *euro*) apmērā ik mēnesi, bet ne mazāk kā 30% (trīsdesmit procentu) apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz brīdim, kad /pers. C/ sasniegs 18 (astoņpadsmit) gadu vecumu.

Uzturlīdzekļi ieskaitāmi prasītājas Latvijas Pasta bankas kontā Nr./konta numurs/, SWIFT kods LAPBLV2X.

Ar 2016.gada 28.novembri pārtraukt izpildi pēc Tukuma rajona tiesas 2016.gada 28.oktobra lēmuma, ar kuru piedzīti pagaidu uzturlīdzekļi no /pers. B/ par labu /pers. A/ bērna /pers. C/ uzturam valsts noteiktajā minimālajā apmērā līdz sprieduma taisīšanai par uzturlīdzekļu piedziņu.

Atbrīvot atbildētāju no tiesas izdevumu piedziņas valsts ienākumos prasībā par uzturlīdzekļu piedziņu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā, no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas sūdzību iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Tiesnese K.Vanaga